

2011:51   **Interpellation av Eivor Karlsson (MP) om bättre stöd till de "glömda barnen" med missbrukande föräldrar**
Dnr 325-2200/2011

Bristen på stöd till barn och unga förefaller vara konstant. I november 2008 skrev jag en motion "Ökat stöd för barn och unga med missbrukande föräldrar" (2008:79) till fullmäktige om dessa barns situation. Jag refererade till rapporten "Barn i familjer med alkohol- och narkotikaproblematik" från Statens folkhälsoinstitut som då visade att 385.000 av alla barn i Sverige levde i hushåll där någon vuxen dricker så mycket alkohol att det riskerar föräldrarnas egen hälsa, så kallat riskbruk.

I rapporten konstaterades att dessa, till stor del glömda barn, måste få mer stöd i förskolan och skolan. Kunskap om dessa barns utsatthet måste finnas såväl inom socialtjänsten som i förskolan, skolan, fritidsverksamheterna och frivilligorganisationerna.

Alltför få skolor använder handlingsplaner för att upptäcka, bemöta och stödja dessa barn, enligt rapporten, och skolan anses ha en nyckelroll för att barnen ska få hjälp och stöd. Det handlar också om att det finns tillräckligt med stödgrupper där barn kan få hjälp och/eller tala med andra barn i liknande situationer.

Ett annat stöd kan vara en kontaktfamilj som tar emot ett barn kanske varannan helg eller några dygn per månad. Barn till missbrukande föräldrar tar ofta ett stort ansvar hemma. Men behöver också få vara barn och uppleva en trygg miljö. Det var något av innehållet i motionen som skrevs 2008 men som förefaller vara lika aktuell idag.

Av svaret på mina frågor framgick då att alla stadsdelsnämnder hade möjlighet att erbjuda stödgrupper. Det fanns i staden ett antal barngruppsverksamheter. Men likställigheten och utbudet av insatser borde bli bättre. "Med nästan 800 barn placerade i familjehem, skrev Ulf Kristersson i sitt svar på motionen, är Stockholm störst i Sverige och bör därför också vara bäst." Men placerade

barn är inte detsamma som dessa barn där många barn bor hemma i familjer med ett riskabelt alkoholbruk.

I DN, Sthlm Debatt den 1 november 2011, fanns en artikel: De ”glömda barnen” måste få bättre stöd. Författare var Stefan Nilsson, direktor för Ersta diakoni och Bo Blåvarg, chef för Ersta Vändpunkten. Artikelförfattarna utgick från Folkhälsoinstitutets beräkningar om att det i dag finns 20.000 barn som lever i en familj där missförhållandena är så svåra att en eller båda föräldrarna vårdats i slutenvård för narkotika eller alkoholdiagnos. Utöver detta lever 385.000 barn i Sverige i en familj där minst en av föräldrarna har ett riskabelt bruk av alkohol.

”Det betyder att det i Stockholms län finns ca 4.200. barn som lever under de svåraste förhållandena, och ca. 82.000 barn som lever i familjer med ett riskabelt alkoholbruk. Endast 247 av dessa barn erbjöds stöd första halvåret 2011, enligt siffror från IOGT-NTO:s ungdomsförbund Junis.” Detta enligt författarna i DN-artikeln som la fram förslag utifrån nationell nivå. Interpellationen utgår från kommunal nivå, Stockholms stad.

Nu bör siffrorna från Stockholms län brytas ner till Stockholms stad.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Anser du att dessa barn och ungas stöd måste förbättras? I så fall hur?
2. På vilket sätt tycker du att ett brett och bättre samarbete mellan förskola, skola, socialtjänst m.fl. aktörer bör utvecklas?
3. Hur många kontaktfamiljer finns det idag för barn som bor hemma med föräldrar som har en missbruksproblematik?
4. Hur tänker du bereda möjlighet att utöka antalet stödgrupper för dessa barn i stadsdelarna?
5. På vilket sätt vill du förbättra informationen till personal inom förskola och skola om behovet av stödgrupper och upprättande av handlingsplaner?

Stockholm den 7 november 2011

Eivor Karlsson